

Дай ми бабо дренкитъ,
Я момиченцата двѣнкитъ,
Но баба не я е страхъ веки,
Сега въ гората на дренъ е белки,
Че да нѣма какво да ѝ стори,
Сега баба не ѝ ся веки моли,
Зела сякакъ да я хука,
Махай ся рекла мечко отъ тука,
Бягай ся отъ тука клета мечка,
За тѣбе нѣма тука плечка,
Мекушка меко послала,
Твърдушка сладко заспала,
Дай ми бабо рекла бѣри Мекушка,
Да напълна и азъ мойта гушка,
Стига ми мечко боли главата,
Че сега ще си намѣришъ белята,
Скоро да ся махашъ отъ тука,
Че сега главата ти ще ся спуга,
Като зема кобилищата,
Ща ти сцепя главницата,
Защо мя бабо пѣдишъ гладна,
Знайшли въ гората какъ ми ся падна,
Когато береша моя дрянъ,
Нещяхли тогисъ да тя изямъ,
Нещяхли да напълня мойта гушка,
Но ти ми обрѣчи тогасъ Мекушка,
И азъ ако тя намѣря пакъ у гората,
Неще глѣдамъ че си дърта,
Токо да тя видя на моя дрянъ,
Безъ да тя питамъ ще тя изямъ,
Баба много като ся расърдила,
Къмъ вратата ся нагърбила,
Ушъ става вѣнъ да излязва,
И сърдито на мечката казва,
Стига ми веки дрѣнка,